

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně: Z. L.,
bytem ,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
Křížová 1292/25, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 12. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 29. 12. 2023, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty její námitky, a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 14. 9. 2023, č. j. X, kterým bylo rozhodnuto o tom, že se žalobkyni snižuje invalidní důchod pro invaliditu II. stupně na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

2. V žalobě žalobkyně namítla, že její zdravotní stav se od posledního posouzení v roce 2020 nezměnil, došlo naopak k jeho zhoršení, což prokazují zprávy ošetřujících lékařů. Dle žalobkyně obsahují posudky lékařů žalované četné nesrovnalosti. Nerozumí např. tomu, že uvádí její psychiatrické vyšetření z roku 2004, které je 20 let staré a ke kterému byla žalobkyně nucena. V posudku je dále uvedeno, že stavy úzkosti ustoupily po medikaci, což není pravda, zpráva obvodní lékařky dokládá naopak zvýšení medikace kvůli úzkostem a zmiňuje též mj. oslabení imunity - pásový opar. Žalobkyně vyplnila potřebné dokumenty, kde mj. vyjmenovala potřebné léky a uvedla, že od roku 2020 není schopna pracovat. Žalobkyně uvedla, že jí byl v rámci operace odstraněn podvšek mozkový, kdy mj. při operaci došlo k poškození hypotalamu a došlo k poruše funkce hormonů, které se zároveň nedají nijak snadno nahradit léky. Žalobkyni trápí značná únava, dále má močovou úplavici, která jde špatně regulovat léky. Žalobkyni vše rozhodí a musí neustále užívat četné léky, které však mají řadu vedlejších účinků. Má také poruchy termoregulace a projevuje se i věk. Není schopna za takového stavu pracovat, práci přerušila v době pandemie covidu. Žalobkyně namítla, že na jí předložené dokumenty nebyl brán zřetel, lékaři ji neviděli. Z příložených lékařských zpráv z let 2020 – 2023 plyne, že stav žalobkyně se nezlepšil, ale naopak zhoršil, nově trpí žalobkyně například osteoporózou. Dle žalobkyně nemůže posudkový lékař, který nemá adekvátní odbornost, hodnotit správně její stav.
3. Žalovaná uvedla, že nadále trvá na napadeném rozhodnutí, které bylo vypracováno na základě posudku ze dne 29. 11. 2023. Tento posudek podle žalované splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, kdy lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. Dále žalovaná uvedla, že byl v rámci soudního řízení vypracován posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze, k tomu nezmínila žádnou argumentaci.
4. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
5. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“ nebo „ZDP“) *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
6. Podle § 39 odst. 2 ZDP *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
7. Podle § 39 odst. 3 ZDP *pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činností. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*
8. Podle § 39 odst. 4 ZDP *při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

9. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
10. Za účelem posouzení zdravotního stavu žalobkyně si soud vyžádal u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze odborný lékařský posudek. Posudková komise v posudku ze dne 28. 5. 2024 shledala, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., přičemž se jednalo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven 50 %. Posudková komise tedy konstatovala, že žalobkyně byla nadále invalidní ve druhém stupni invalidity, platnost posudku byla stanovena do 31. 12. 2027.
11. V daném případě posudková komise zasedající v řádném složení za přítomnosti odborné lékařky z oboru interní lékařství jednoznačně vymezila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně. Žalobkyně byla při jednání posudkové komise odborně vyšetřena.
12. V rámci diagnostického souhrnu byla konstatována tato zdravotní postižení žalobkyně – stav po operaci kraniopharyngeomu z února 1995 s následným panhypopituitarismem a diabetem insipidus – na trvalé substituci od března 2019, dále lehká až středně těžká osteoporóza a organický psychosyndrom.
13. V posudkovém závěru posudková komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 29. 12. 2023, byla žalobkyně i nadále sledována pro sekundární panhypopituitarismus a diabetes insipidus jako důsledek odstranění kraniopharyngeomu hypofýzy v roce 1995. Žalobkyně byla v trvalé endokrinologické péči, byla nutná substituční hormonální terapie. I přes zavedenou optimální substituční léčbu přetrvávalo snížení celkové výkonnosti organismu, únava, někdy palpitace, porucha termoregulace v rámci diencefalického symptomu a poruchy vyprazdňování moči v rámci syndromu diabetu insipidu. Došlo k progresi úbytku kostní denzity, kdy v roce 2019 byla denzita na úrovni osteopenie, v době rozhodné pro posouzení byla již na úrovni lehké či středně těžké osteoporózy, kdy celotělově bylo T skórum -2,5, v oblasti bederní páteře -2,4, v krčku stehenní kosti -2,0. Existovalo riziko zlomenin. Zároveň byla žalobkyně sledována praktickým lékařem pro organický psychosyndrom s úzkostnou symptomatologií. Na psychiatrii se neléčila. Nebyly zjištěny těžké poruchy zrakových nervů, poruchy okohybných nervů a projevy jako bulimie, hypodipsie a adipsie.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

14. V době rozhodné pro posouzení byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po operaci kraniopharyngeomu v roce 1995 s následným panhypopituitarismem a diabetem insipidu, na trvalé substituci a sekundární osteoporózou a úzkostně - depresivním syndromem. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena dle kapitoly IV, položky 5c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity a činila 50 %. Žalobkyně byla i nadále invalidní ve druhém stupni. Bylo hodnoceno v rozporu s posudkem lékařů žalované s ohledem na komplikace hypopituitarismu a diabetu insipidu.
15. Žalobkyně byla schopna vykonávat výdělečnou činnost v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Byla schopná vykonávat nenáročnou práci spíše administrativního charakteru i v rámci homeworkingu. Nevhodné byly práce fyzicky a psychicky náročné. Byly hodnoceny námitky žaloby ve vztahu k dokladovanému zdravotnímu stavu, platnost posudku byla určena do 31. 12. 2027, neboť u žalobkyně nebyla s ohledem na pokračující poznatky lékařské vědy ztracena perspektiva změny zdravotního stavu.
16. Posudek obsahuje veškeré náležitosti, soud jej považuje za úplný a řádně odůvodněný. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobkyně, jako i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně není žádných pochyb. Soud proto z posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 28. 5. 2024 při rozhodování vyšel. Komisi byly zohledněny i doložené lékařské nálezy. Pokud dle posudku byla žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP, přičemž šlo i nadále o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) ZDP, pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven o 50 %, je žalobou napadené rozhodnutí dotčeno vadou nesprávně zjištěného skutkového stavu, proto jej soud podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušil.
17. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě, respektive k posudku posudkové komise, poukázala na posudek vypracovaný v námitkovém řízení s tím, že žalovaná nadále trvá na závěrech napadeného rozhodnutí. Žalovaná však neuvedla jakoukoli argumentaci, na základě, čeho se domnívá, že by jí též zmíněný posudek posudkové komise neměl splňovat potřebné náležitosti, nepoukázala na žádnou konkrétní skutečnost, která by mohla jeho závěry zpochybňovat. Takto obecně formulovaný nesouhlas žalované s posudkem posudkové komise proto nemůže nic změnit na výše uvedených závěrech soudu na tom, že posudek posudkové komise shledal přesvědčivý, úplný a dostatečně odůvodněný.
18. V novém rozhodnutí je Česká správa sociálního zabezpečení povinna dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vydat nové rozhodnutí o námitkách žalobkyně, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu, resp. závěry posudkové komise.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, avšak žádné náklady řízení jí nevznikly. Žalované náhrada nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 22. 7. 2024

Mgr. Kamil Tojner v.r.
soudce